fleuit ſup illam. ¶ Quarta ciuitas ē
celi. De qua ioħ. in apoc. Vidi ci
uitatē ſcām iħrłm nouā deſcendē
tem de celo ꝛc̄. Hec hȝ ſeptem pla
teas in quibꝰ ē gaudiū ⁊ leticia
Prima platea ē ſplendidiſſime
ordīata. Nā ipſā ciuitatē edificat
altiſſimꝰ rex ſibi ⁊ ſuis amicis in
decorē. vnde ſternent auro mūdiſ
ſimo ⁊ lapidibꝰ precioſis: ſaphi
ro. carbunculo ⁊ ſmaragdo. Scdo
in plateis iħrłm ſupne ſanantur
oīa corpa glorioſiſſime electoruȝ
in glorificatione ꝙ amplius nun
ꝙ̄ infirmant. Nā legimꝰ de ſācto
petro. ꝙ credētes ponebant infir
mos in plateis ciuitatis. ⁊ vmbra
q̄ ſup eos venit de ſancto petro ſa
nauit eos. Quāto magis ꝑ vmbrā
oīpotētis dei plaſmatoris oīm re
rum. ⁊ ꝑ aſpectū ſummi regis om
nes ſanant. Tercio in platea hꝰ
ciuitatis coronabimur glorioſiſ
ſime. Vn̄ legimꝰ ꝙ rex aſſuerus fe
cit hoīem quem diligebat coronā
ria hōrai in oībꝰ plateis ciuitatis
Ita xp̄s oēs diligētes eū. Quarto
in hac platea ciuitatis celi letiſſi
me gaudebiꝰ. ꝙ ibi ꝯiugati iuſti
⁊ boni vidēt eoꝝ pueros corā deo
exaltatos. aliquos in officio ꝑptꝰ.
ep̄atus. pſbratus. aliquos vidēt
cū angelis ludere ī plateis iħrłm
ciuitatis ſupne. Vnde zacħ. viij.
Platee ciuitatis īplebunt infanti
bꝰ ⁊ puellis ludētibꝰ. ⁊ ſenes ⁊ con
iugati ꝯgratulati ſunt de fructibꝰ
⁊ de pueris q̄s ibi vidēt in digni
tate. Quīto in hac platea celeſtis
ciuitatis laudabit deus glorioſiſ
ſime. Vnde pſ. Ciuitas iħrūſalē
lauda dn̄m deū tuū ſyon ciuitas
ſcā. Qm̄ ꝯfortauit ſeras portaꝝ ꝛc̄
Sexto in platea ciuitatis ſuperne
cognoſcimus deū ſplendidiſſime
Vnde apł's. Nunc videmus ꝑ ſpe
culū ⁊ in obſcuritate ⁊ enigmate:
tunc aūt videbimꝰ facie ad facieȝ
Itē in can. Egredimini filie ſyō vi
dete regē in decore. Septīo in pla
tea hac fruimur deo dulciſſime.
Vnde pſ. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſu
auis ē dn̄s. btūs vir qui ſperat in
eo Ideo ait pſ. Mihi adherere deo
meo bonū eſt. ⁊ ponere in eo ſpem
meā Tunc in illa ciuitate poſſum
cum ſanctis ⁊ electis ⁊ angelis ſu
is ipſū eternaliter laudare. Ergo
videns ciuitatē ꝯſcientie deſtructā
fleuit ſup illam. vidit ciuitatē hꝰ
mundi in die iudicij deſtructam:
⁊ fleuit ſup illam. vidit ciuitatē
inferni vbi damnati puniēt fle
uit ſup illam. Et vidit ciuitatē celi
⁊ gauiſus ē ſup illam Ad quā ꝛc̄

¶ Dn̄ica. xi.

¶ Sermo. lij.

QVi ſe humiliat exaltabit
Luc. xviij. Nō ꝙ ſupbia ē
in eternū vitiū deteſtabile
corā deo ⁊ hoībꝰ Prou. Supbiam
⁊ arrogantiā eoꝝ deteſtatoꝛ hꝰ
ꝓpter tria. Pmo ꝙ ſupbia orit ex

inobedientia. Vñ inobedientia cor-
dis tui extollit te in superbiam.
Scd͛o oritur ex superbia excecatio
mētis. Tercio oritur ex sup̄bia in
uidia q̄ corā deo ⁊ hoībus odibi-
lis est. vt eccī. Ita econuerso de hu-
militate tria oriuntur bona p̄mis
contraria. Naꝫ primo de humilitate
oritur obedientia ⁊ subiectio in sē-
uerentia. Vñ geñ. xvj. Venit agar
ancilla ⁊ humiliauit se corā dñā.
Scd͛o oritur de humilitate intellec-
tus cognitōis. Vnde puerbi. xi.
Vbi humilitas ibi sapīa. Terciō
de humilitate oritur caritas q̄ ex-
pellit inuidiā. Vnde iacobi. ⁊. De-
us resistit sup̄bis ⁊ humilibꝰ dat
gloriam. gratiam. ⁊ caritatem. Et
hec sex ondunt̄ in hoc euangelio
Tres spēs sup̄bie de phariseo qui
sup̄be intrauit templū gloriando
inaniter de bonis. ⁊ tres species bo-
nitatis. s. hūilitatis de publicano
qui pcussit pectꝰ suū ⁊ noluit ocu-
los leuare qd̄ patet in euangelio
hodierno.

Euangelium.

Dixit ihesus ad quosdā qui in
se cōfidebant tanq̄ iusti ⁊ aspna-
bantur ceteros pabolam hanc.
Duo homines ascenderunt in tem-
plū vt orarent: vnꝰ pharisēꝰ ⁊ al-
ter publicanꝰ. Phariseus stans
apud se orabat. Deꝰ gratias tibi
ago. q̄ non sum sicut ceteri hoīes
raptores iniusti adulteri velut et
hic publicanꝰ. Ieiuno bis in sab-
bato. Decimas do de omnibꝰ que
possideo. Et publicanus a longe
stās ⁊ noluit oculos leuare i celū
q̄ reputabat se indignū corā deo
⁊ angelis: sed pcutiens pectꝰ suū
dixit. Deus ꝓpicius esto m̄ pecca-
tori. Hoc de intima cordis cōtritōe
dixit. Ecce iste primꝰ mansit sicut
fuit. gloriādo eñ de bonis suis o ā-
uit. sed iste. s. publicanꝰ obtinuit
remissionē oīm peccatoꝝ. Vñ ait
dñs. Amen dico vobis. q̄ hic des-
cendit iustificatus ⁊ mundus ab
omni peccato in domū suā. Et ideo
ait cōdudēdo istam pabolam nob̄
in exemplū. Ita dico vobis Qui se
exaltat humiliabit̄ p deiectionē
in futura vita. Et q̄ se humiliat ex-
altabitur in eterna vita. ⁊ sic ptꝫ
euangeliū. Quo ad thema Qui se
humiliat exaltabit̄ Nota q̄ vera
humilitas in q̄tuor recommenda-
tur. p̄mo in naturis. scd͛o in lapidi-
bꝰ. tercio in figuris. q̄rto in pictu-
ris. Primo dico q̄ vera hūilitas
cōmendat̄ in naturis. ⁊ p̄mo in q̄-
dā flore. s. viola q̄ ē puꝰ flos: ⁊ pri-
mꝰ inter flores nūciās estatē. Ita
hūilitas inter ceteras v̄tutes ē pri-
ma. q̄ sic sup̄bia ē radix vicioꝝ:
ita hūilitas radix virtutū. Itē vi-
ola ē sicut pua auis rostꝝ hñs ⁊
duas alas ⁊ caudā. Ita hūilitas
hꝫ os sp ad laudandū deū Vnde
dixit in ps̄. Lauda aīa mea dñm
Hꝫ duas alas ad celestia cōtēplā-
dū ⁊ de terrenis volandum. hꝫ cau-
dā puulam ad mortis memoriā.
Itē cōpat̄ in naturis rez stelle. Nā
stella apparet pua. tñ dicit natu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rales ꝙ ſtella ſit maior tota terra
Et dicit eccleſ. de hūili hoīe. Quaſi
ſtella matutina in medio nebule.
⁊ q̄ſi ſol in meridie. ⁊ q̄ſi luna ple
na. ita refulget humilitas in eccā
dei. Itē humilitas in naturis rerꝫ
ꝯpat̄ lapidibꝫ precõſis. primo a
metiſto q̄ talis eſt nature ꝙ rep̄
mit ebrietatē: ⁊ inducit ſobrieta
tē. ſic humilitas rep̄mit ſuperbiā
q̄ ſe hūiliat ambicõſe. Vn̄ ſupbꝫ
eſt quaſi ebri⁹ ignorans ſeipſum
Vnde pſal. Expgiſcimini ebrij a
vino ſupbie. Sc̄do humilitas cō
patur iaſpidi q̄ fugat fantaſma
ta: ſic hūilitas tranſitoria q̄ ſūt ſi
cut ſomnia. ꝙ dicit eccle. de ſuper
bo. Cor tuū fantaſias patit̄. Tercõ
hūilitas ꝯpat̄ ſaphiro. Nā ſicut
ſaphirus rep̄mit tumores: ita hu
militas irā. Vn̄ dicit paulus ad
cho᷑. Hūilitas nō inflat̄. Quarto hu
militas ē ſicut onichin⁹. Nā ſicut
iſte lapis facit hoīem fortē: ſic hu
militas reddit hoīem fortem cōt̄
ipſum dyabolū. vtꝫ de dauid. i. Re.
psal Vbi ſamuel venit ad yſai q̄ ha
buit octo filios. de hijs nullū ele
git niſi illū q̄ fuit deſpect⁹ ⁊ humi
lis .ſ. dauid. ⁊ ille vicit leonē. vrſū.
⁊ goliā. Ita humilitas vincit dy
abolū. mundū. ⁊ ꝓpriam carnē. ⁊
ideo fuit exaltatus ſup oīes fra
tres. Ergo qui ſe humiliat exalta
bit̄. Sc̄do dico ꝙ vera humilitas
ꝯmendat̄ in picturis. Nā legit̄ ꝙ
fra romani depingebāt humilitatꝫ
ad modum hoīs hn̄s caput incli

nantis. cum nigris veſtib⁹. ad am
bulandū cum baculo. ⁊ ad ſerui
endū. Sic ad ꝓpoſitum verā humi
litas debet habere quatuor ꝯdicō
nes bonas. Prima ꝯditio ꝙ hūi
lis ſe vilem ſp velit reputare in ꝑ
ſona: q̄uis ſit pulcer. iuſt⁹ ⁊ no
bilis vtꝫ de dauid qui fuit pulcer.
tn̄ reputauit ſe velut canē mortu
um mordere nolentē. vtꝫ. i. Re. qn̄
ipſū ſaul ꝑſequebat̄. ideo imago
inclinauit caput ſuū. Secūda ꝯdi
tio ē ꝙ verus hūilis debet ſe repu
tare exulem in ꝯſcientia. ⁊ patum
in oībus mandatis dei q̄ ad deuꝫ
ꝑtinent. Et dicat iſtud pſ. Para
tus ſū ⁊ non ſū turbatus. eo cum
baculo ad ambulandū. Tercia
ꝯditio debet eſſe ꝙ verus humilis
ſe ſp ondat deſpectū vtꝫ in hoc eu
angelio. ꝙ a longe ſtetit reputa
uit ſe indignuꝫ oculos leuare ad
dn̄m: ideo imago habuit nig̃ veſ
timenta. Quarta ꝯditio vere hūili
tatis ꝙ humilis ſe ſp reputet ad
ſeruiendū alijs quaſi de iure tene
atur: tn̄ non ꝑtinet ſibi ad ſerui
endū interdū. vtꝫ de xp̄o domino
nr̄o: qui fuit magiſter ⁊ dominus
⁊ tamen ſeruiuit ſuis diſcipulis:
lauādo pedes eoꝝ. Vnde ait. Diſci
te a me: ꝙ mitis ſum ⁊ hūilis cor
de. ⁊ ſic ptꝫ ſecundū ꝙ vera hūili
tas ꝯmēdat̄ in picturis. Si eni rō
mi q̄ erāt pagani ſic depingebāt
humilitatē. q̄to mag̃ nos xpiani.
Tercõ dico ꝙ humilitas ꝯmēda
tur in ſcripturis. Nā ſac̄ ſcriptura

omēdat hūilitatē: ⁊ vitupat ſup
biā q̄ ē ſua cōtraria. ⁊ ideo hūilitas
meliorē ptem elegit q̄ȝ ſua cōtraria
Nā ſupbia elegit qđ ē ext̄. vt ypo
crite de quib⁹ đt ſcriptura. Amāt
primas ſedes i ſinagogis. ſaluta
cōes in foro. ab oīb⁹ vocari rabbi
qđ ē magiſter. ⁊ tū intus ē vacu⁹.
⁊ ſolū querit qđ eſt extra. Sȝ ecō
uerſo hūilitas cū ſua cōtraria di
uidēs eligit ptem meliorē ab itra
Vnde aplus ad chor̄. Nā gloria
nrā hec ē teſtimoniū ↄſciē nrē: et
de⁹ videt in abſcōdito cogitacōes
hoim Itē ſuperbia eligit corticē: ſȝ
hūilitas nucleū vt inde de⁹ honore
tur. ⁊ p̄rimus edificet̄ Itē ſupbia
eligit paleas vane glorie: ſȝ hui
litas eligit granū vt columba. Vn̄
dicit aīa deuota in can. Aīa hūil
q̄ſi oculi columbar̄ ſup aq̄r riuos
Itē ſupbia eligit florē ſȝ hūilitas
fructū. Vnde in canti. Fruct⁹ eius
dulcis gutturi meo Item ſupbia
eligit montē eleuacōis ſȝ hūilitas
eligit vallē depreſſionis: ⁊ hūili
tas meliorē ptem hēbit. q̄ȝ mon
tes ſūt aridi, mōtes ſūt duri. mon
tes ſūt tēpeſtuoſi. Itē ſupbi nec ari
di ſūt i deuocōe. nec duri i p̄rimi cō
paſſione. nunc ſteriles in bonor̄
oper̄ fructificacōe. ⁊ montes ſūt
tēpeſtuoſi in varia temptacōe. Sȝ
ecōtrario valles ſunt tute ⁊ molles
Ita hūiles ſūt irrigui in lacimar̄
effuſione. ſūt fructuoſi in bonor̄
oper̄ fructificacōe. ſūt molles i p
rimi ↄpaſſione. ſūt tranq̄lli in pa

tis ↄpaſſione. Vn̄ videm⁹ q̄n aq̄
fluit tūc fluit de mōtib⁹ in vallē. ſic
grā d̄ina in corda hoim humiliū.
Vn̄ greḡ. Q̄nto arbor altior: tan
to motus p̄morū. q̄nto arbor p̄fū
dior: tāto firmior Ita hūilis q̄nto
p̄fundior ſtat i hūilitate: tāto ſe
curior a tēpeſtate h⁹ mundi. Ergo
ad thēa. Qui ſe humiliat ⁊c̄. ¶ Q̄n
to ↄmēdat hūilitas in figuris. q̄ȝ
ſupbia gerit figurā oīm vicior̄. ē
em ſic rex q̄ nō venit ſol⁹: ſȝ q̄n ſup
bia venit in cor hoīs plura pctā ſe
quunt̄. ſ. auaricia. accidia ⁊c̄. Ideo
dicit poeta. ſi tibi grā. ſi ſapia for
maqȝ detur Sola ſupbia deſtruit
oīa ſi comitet̄. Vnde videm⁹ p ex
perientiā q̄n aliquis vult vas ali
qđ frangere iactando ad terram
primo eleuat Quanto em̄ alti⁹ ele
uat tanto graui⁹ cadit Ita dyabo
lus q̄n vult hoiem frangē in oib⁹
v̄tutib⁹ deſtruendo: p̄mo ip̄m ele
uat in ſupbia Itē dyabolus facit ſi
cut auicula q̄ non pōt frangē nu
cē volat in altū ⁊ pmittit cadere ſu
p lapidē vt ſaltem p caſū frāgat.
quā nō potuit roſtro frangē. Ita
dyabol⁹ quē nō p̄t frangere i hu
militate ducit in altū ſupbie ⁊ ho
noris h⁹ mūdi: vt cadat ſup lapi
dē. vt peccet in xp̄um ip̄m qui ē la
pis fundamenti toti⁹ eccīe. Vnde
ap̄ls. Petra aūt erat xp̄s. Itē vi
dem⁹ q̄ȝ multi ſūt ſimplices ⁊ hu
miles. ſȝ ſi eleuant̄ ad honores mu
tant mores. Vnde. Quantūcunqȝ
fuerit ouis vilis ⁊ deſpecta: ſi no

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

la p̄bit ad collū ſꝑ nititur p̄cedē
alias oues: ⁊ reputat ſe melioreꝫ
Ita quantumcūq̄ hō humilis: ſi
collo ſuo nola ſupbie appendit:
ſe exaltat. Itē videmꝰ ꝙ lig̃ putri
da ⁊ vermes de nocte ſplendēt ⁊ in
die nō. hoc ē in die iudicii qñ orit̃
ſol iuſticie. Item deſtruit ſepe ſu
pbia hoīem in corpe. in aīa ⁊ in re
bus. Cuiꝰ legimus figuram. iiii.
Re. xii. Moab rex ignobilis ſcpſit
ad ioram. Veni ⁊ videamꝰ nos mu
tuo ⁊ da mihi filiā tuā. Tunc rex
iſrl̃ nobilis ⁊ potens reſcripſit ei
riſorie in pabolis Cardo illa vba
ſcripſit cedro in libano. des mihi
filiā tuam. Cedrus de libano vēit
⁊ conuocauit in potentia ſua omēs
beſtias campi ⁊ conculcauerūt car
dinē: ⁊ ad nichilū redactus ē car
do. Et iſtam pabolam reſcripſit vt
attenderet de ſua ſupbia ſ; noluit
acquieſcere. Tādem venit rex iſrl̃
cū potentia mag̃ ⁊ regionē cardi
nis deſtruxit ⁊ ipſū interfecit. Ita
moraliter cardo ē ſuperbꝰ hō ſtās
in cāpo huiꝰ mundi. Cū em̄ floret in
fortuna credit ſe deo aſſilari. Scri
bit ergo ad cedꝝm monte libano. i.
ad xp̄m Da mihi filiā. i. gloriā in
hoc mundo: in futurū credens per
ſupbiā gloriā eternā acquirere.
S; cedrus de libano. i. xp̄s conuocat
oēs beſtias tre. i. ſpūs malignos
⁊ dat eis ptātem: vt cardinem in
cāpo ſupbie ſtantē conculcent. h. p
mortē ⁊ miſeriā: ⁊ in futuro p eter
nā dampnationē. Et idō dominando

oibus ſupbis dicit ꝓpheta in pſ.
Vos aūt ſicut vnꝰ de principibꝰ cade
tis. ꝙ ſic ille princeps ſuperbꝰ luci
fer cecidit ⁊ ille ſupbꝰ moab rex:
ita oēs ſupbi. Ideo quo ad thema.
Qui ſe humiliat exaltabit ⁊c̃.

Dn̄ica. xii.

Sermo. liii.

Surdos fec̃ audire Math.
vii. Nō ꝙ ſicut videmꝰ v
numqḋq; opꝰ laudat ſu
um factorē. ꝙ ſi opus ē bonū: tūc
q̄ inſpicit dicit. O ꝙ̄ bonꝰ ⁊ ſubtil̃
ē ille artifex q̄ fecit hoc opꝰ. S; ſi
opus ē nullius valoris: tunc vitu
perat ſuū artificē ita ꝙ q̄ inſpicit
dicit. Qualis ignarus fecit hoc o
pꝰ. ⁊c. Ita cariſſimi tria opa ſubtili
a ⁊ pulcra q̄ videmꝰ ad oculū lau
dant ſuū opificē q̄ ē deꝰ creator oi
um Primū eſt opus creacōis qḋ
fecit valde potēter. ſ. creādo celū ⁊
terrā ⁊ mare. mōtes ⁊c̃. ⁊ oia q̄ in
eis ſūt. in hoc ope latet ſua poten
tia. Vñ aug̃. Si viderem aliquem
opificē q̄ tale celū. talem terram ⁊
talia q̄ in eis ſūt poſſet facē: vere
vellē dicere ꝙ eēt deꝰ S; ex q̄ nullꝰ
hō pt talia facere: merito d; hō de
um laudare. d. bene oia fecit. Se
cundū opus ē ordinacōis: ⁊ hoc
fecit valde ſubtilit̃. ſicut videmꝰ ꝙ
ordinat ſidera in celo. ⁊ planetas
ſolem ⁊ lunā q̄ tenēt curſū ſuū in
ſperis ſubtilibꝰ aſcendētes ⁊ deſcē
dētes. eos redeūtes diem ⁊ noctem